

[Steffensen.]

Tager vi en beregning fra året 1914 og går ud fra tallet 100, så er landbrugsvarernes pris steget til 353, medens industrivarernes pris er steget til 599. Det blev for ikke så længe siden nævnt i folketinget, at fødemidler er billigere i Danmark end i noget andet land, og når dette er tilfældet, skulle dansk industri også kunne klare sig i konkurrencen med udlandet uden beskyttelse.

Jeg tror, det vil være rigtigt at følge Marshallorganisationernes henstilling om at liberalisere; jeg tror simpelthen ikke, Danmark har råd til at lade være. Netop under den form for handel, som vi praktiserer, holder vi vore varer oppe i pris ved at holde udenlandske varer ude, og så tvinges vi samtidig til at sælge vore varer for billigt. Derved opstår der underskud på betalingsbalancen, og det giver anledning til yderligere indskrænkninger og restriktioner. Derfor tror jeg, at det for Danmarks vedkommende gælder om at få liberaliseret så hurtigt som muligt, simpelthen for at få underskuddet på betalingsbalancen ud af verden, og at få afviklet nogle af de usunde restriktioner. Under hensyn hertil kan jeg ikke give tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg takker de fire første ordførere for deres tilslutning til lovforslaget og beklager, at den sidste ærede taler ikke var i stand til at give forslaget støtte. Jeg skal anvende samme fremgangsmåde som de ærede ordførere, nemlig ikke at komme dybt ind på en drøftelse af de politiske problemer, som har været fremme det sidste par uger, men et par enkelte bemærkninger vil jeg dog gerne knytte til det, der er fremført.

Til det ærede medlem hr. Marinus Larsen vil jeg gerne sige, at det ligger ganske fast, at den nuværende regering, som det ofte er sagt, vil søge at leve op til den forøgede liberalisering, som vore forgængere havde påtaget sig at gennemføre, og inden længe vil vi antagelig nå til det tal, som man foreløbig har sat sig som mål, de 75 pct. Jeg forstår udmærket de betragtninger og den ængstelse, der er kommet frem med henblik på de stemninger og strømninger, som gør sig gældende i andre lande — lande, som vi hvervsmæssigt er nøje knyttet til. Men som det hele ligger for vort land, vil den retningslinje, jeg her har angivet, fortsat være den nuværende regerings. Det er ganske givet, at også regeringen — og jeg har måske lov til at sige i særdeleshed under-

tegnede på grund af den stilling, jeg har indenfor regeringen — følger beskæftigelsesproblemet med den yderste interesse. Det er klart, at hvis en politik bliver gennemført, som medfører en meget stærk stigning i arbejdsløsheden, vil det være en ulykke for os allesammen.

Jeg vil gerne have lov til at sige til det høje ting og til det ærede medlem, at talen om, at den nuværende regering i særlig grad skulle have påført landet arbejdsløshed, ingen steder har hjemme. Vi har i dag 84 000 arbejdsløse — i sandhed et stort tal og for stort. Men til sammenligning kan anføres, at i 1951 havde vi 88 000, i 1950 81 000 og i 1949 102 000 arbejdsløse, alle fire tal gældende for den tredje uge i marts. Og jeg vil gerne fastslå, at det i allerhøjeste grad ligger mig og regeringen på sinde at søge at begrænse arbejdsløsheden mest muligt. Talen om, at vor politik i særlig grad har medført arbejdsløshed, tror jeg denne korte oplysning må afkræfte.

Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre til de øvrige ærede ordførere. Jeg er ganske klar over og var kun glad for, at det blev understreget af det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen, at loven er og må opfattes som en afviklingslov. På det område er regeringen ganske enig med det ærede medlem.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Axel Christensen, at spørgsmålet om håndværkets og den mindre industris kreditmuligheder og eksportmuligheder også ligger regeringen på sinde og bør ligge den på sinde — deri har det ærede medlem ganske ret. Det er et spørgsmål, vi følger med stor interesse.

Med disse enkelte bemærkninger og med en gentagelse af min tak for den venlige modtagelse, som lovforslaget har fået, udtaler jeg håbet om en hurtig behandling af det i det høje ting.

Marinus Larsen: Den højtærede arbejds- og socialminister henviste til de forpligtelser, vi havde indgået — og det erkender vi naturligvis fuldtud — med hensyn til liberaliseringsprocenten, men jeg fik ikke svar på mit spørgsmål om, hvorvidt de andre lande fuldtud har opfyldt deres forpligtelser i samme omfang, som det nu forlanges af Danmark. Jeg synes, det har interesse at sammenligne vore forhold med, hvad der sker i lande som Frankrig og England og andre europæiske lande. Jeg ved ikke, om den højtærede socialminister kan svare på dette, men tror, ikke, at de